

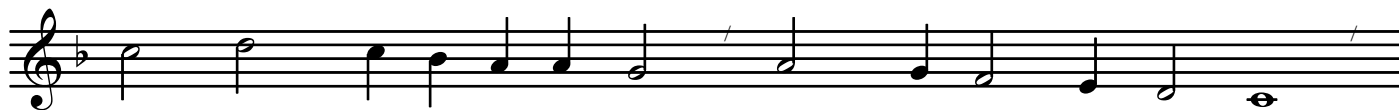
PÍSEŇ 0187

Všichni věrní křesťané

1505 Franusův kanc.
1541 Rohův kncionál

1. Vši- chni věr - ní kře - st' a - né ve - sel - me se ny - ní,
pa - ma - tuj - me spo - leč - ně Kri - sto - va vtě - le - ní,

v němž mi - lost svr - cho - va - ná nám jest pro - ká - zá - na

od Bo - ha pře - do - bré - ho, la - ska - vé - ho Pá - na.

2. On sám se již slitoval nad všechněmi námi,
když viděl, že zlý ďábel panuje nad námi.
Pro Adama prvního v hřích jsme uvedeni,
proto nový zaslíben Adam k spomožení.
3. Co Bůh zdávna uložil v své přetajné radě,
to již zjevně naplnil, když poslal ku panně
Gabriela anděla z nebeské výsosti,
aby jí oznamoval noviny radosti.
4. Děť: Ty jsi požehnaná nade všechny jiné,
chce míti Pán nebeský v tobě bydlení své
a v tvém čistém životě své lidství složit,
Duchem svatým předivně to vše způsobiti.
5. Panna se podivila té andělské řeči,
jak by se státi mohly oznámené věci.
Anděl jí to zvěstoval, že se z Boha stanou,
protože nic nemožné není tomu Pánu.
6. Plod svatý v tvém životě slouti má Syn Boží,
na který sám Bůh Otec moc tu a čest vloží,
by na trůnu Davida na věky kraloval,
lid ospravedlňoval, v sobě posvěcoval.
7. Aj, já, tak dí, pokorná služka Pána svého,
staň se mi, posle věrný, podle slova tvého.
A tu pak v jejím těle ráčil se vtělit
ten, jenž smrti oddané nás měl obživiti.
8. Národům zvěstováno do všech pokolení,
že Bůh člověk učiněn pro lidské spasení.
Bydlil s lidmi na světě, v pokoře přebýval,
milost zcela ztracenou nám pracně dobýval.
9. Chvalme Boha vesele, spolu zpívající
a v svém srdci plesejme, čest mu vzdávající
z daru tak velikého, Syna vtěleného;
buď věčně požehnáno svaté jméno jeho.

Martin Michalec 1541/1615/1970